

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **K. J.**
skazanego z art. 183 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 24 lipca 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. akt IV Ka 1304/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Oświęcimiu
z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 1108/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Oświęcimiu wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 1108/20 uznał K. J. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 183 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności (pkt I), a której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata (pkt III). Ponadto, na podstawie art. 47 § 2 k.k. orzekł wobec ww. środek karny w postaci nawiązki poprzez zapłatę na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w kwocie 30.000,00 zł (pkt II).

Orzeczenie zawierało także rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu (pkt IV).

Sąd Okręgowy w Krakowie po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę K. J. wyrokiem z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. akt IV Ka 1304/23 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.p.k. zobowiązał K. J. do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby raz na 6 miesięcy (pkt I), w pozostałym zaś zakresie wyrok utrzymując w mocy (pkt II). Rozstrzygnięto także o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze (pkt III).

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się obrońca skazanego, który wywiódł na jego korzyść kasację i wskazanemu orzeczeniu zarzucił „na podstawie art. 439 § 1 pkt 1 i pkt 2 kpk nienależyte obsadzenie Sądu Okręgowego w Krakowie wyrażające się udziałem przy wydaniu wyroku przez sędziów X.Y. oraz X.Y.1 podczas, gdy sędziowie zostali powołani na urząd Sędziego Okręgowego w Krakowie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw”.

W świetle tak sformułowanego zarzutu autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie.

Przedmiotowa kasacja zawierała także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozpoznania przez Sąd Najwyższy złożonego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W ramach uzasadnienia wniosku obrońca skazanego wskazał, iż jego zdaniem rodzaj przedstawionych argumentów nawet przy dokonaniu pobieżnej analizy treści kasacji prowadzi do wniosku, że zachodzi znaczne prawdopodobieństwo uchylenia wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie, a co za tym idzie potwierdza to zasadność wniosku.

Na powyższą kasację odpowiedź złożył prokurator, który wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. powinno mieć charakter wyjątkowy, gdyż stanowi ona odstępstwo od zasady natychmiastowej

wykonalności wyroków (*vide* art. 9 § 3 k.k.w.). Z tych też względów wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją możliwe jest jedynie wówczas, gdy ranga zarzutów podniesionych w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia prowadzi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego (zob.m.in. postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22). W przedmiotowej taka sytuacja nie zaistniała.

Nie przesądzając o ostatecznym wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że podniesiony w kasacji obrońcy skazanego zarzut nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego, co potwierdza również stanowisko prokuratora zawarte w pisemnej odpowiedzi na kasację. Obrońca skazanego podniósł wprawdzie zarzut bezwzględnej przyczyny odwoławczej związany z nienależytą obsadą sądu *ad quem*, niemniej jednak wskazywane uchybienie nie skutkuje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego automatycznie zaistnieniem przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Autor kasacji nie wskazał także, jakie wyjątkowo dolegliwe i nieodwracane skutki poniósłby skazany, które oczywiście łączyłyby się z nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego, skoro orzeczona względem niego kara 1 roku pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 lata.

Wobec powyższego, należało stwierdzić brak podstaw do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. Jednocześnie podkreślić należy, iż przedmiotowa decyzja w żadnej mierze nie przesądza o treści przyszłego rozstrzygnięcia co do wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]

